

בהיכלו

פרשת חיי שרה תשפ"ו

גליון מס'
187

ילד בגיל מאה

תינוק ממשי!

התחזקות נפלאה זו מגלה רבי נתן (לקוטי הלכות, תפליין ה' לח) בהנהגותיה של שרה אמנו, כמו שכותב רש"י הקדוש (כג, א): "בת ק' כבת כ', בת כ' כבת ז', שני חיי שרה - כלן שוין לטובה", שרה אמנו הקדושה התהלכה עם מדה קדושה זו, לא היי לה דאגות או נגיעות שונות, לא עושה שום רשם על אנשים וכו', אלא כמו ילדה קטנה שמחה, עליזה... יכול להיות שבתעודת הילדה כתוב מספר שנים מפלג, ובדאי בשנים ארכות כל כך עובר מה שעובר, נפילות ירידות והשלכות, אבל ברוח ובנפש? אני תינוק ממשי! כבו שבע שנים!

יש סוג חיים נוסף, חיי הנפש והרוח, בהם אדם יכול להיות תינוק רך ממש

"זהו עקר השלמות שיתחיל לחיות בכל פעם, שאפילו כשמיניע לימי הזקנה יהיה בעיניו עדן יניק לגמרי כאילו לא התחיל לחיות

ולעבד ה' כלל ויתחיל לחיות בעבודתו יתברך בכל פעם מחדש".

שני סוגי חיים

אלו "שני חיי שרה", מלים אלו אפשר לפרש במובן עמוק יותר - שני סוגי חיים, יש את החיים הגשמיים, סימני זקנה אחרי שנים ארכות בזה העולם, אבל יש סוג חיים נוסף, חיי הנפש והרוח, בהם אדם יכול להיות תינוק רך ממש, כשכל העולם לפניו לפעל דברים גדולים בנפשו, בלי שום שיכות למה שהיה מקדם. אשרי מי שזוכה לחיות כך, כמה מאשר אדם כזה שאיננו מתבלבל מהעבר או מהעתיד, אלא רק עכשו!

(אשי ישראל - שעור יום ד' חיי שרה תשפ"ד)

גלוי אלוקות נפלא אנו מקבלים בפרשה זו משרה אמנו הקדושה, אחד מהלמודים החשובים ביותר בדרכי רבנו ז"ל - "התחדשות".

מובא בחיי מוהר"ן (סימן תל"ו) שרבנו הקדוש אמר עצה נפלאה לאנשי שלומנו - כשמתחילים לדבר עם השם יתברך טוב מאד לומר: "רבנו של עולם, עכשו אני מתחיל מחדש!".

כמה יפה הוא לכל אדם לומר כך כאשר הוא פותח את פיו לדבר עמו יתברך, לכל אדם יש רצון והשתוקקות אליו יתברך, אבל מבלי ששם לב בכלל הסמ"ך מ"ם מכניס בו כל מיני מחשבות על עצמו: "מה עכשו? הרי אתה ככה וככה..."

אז במקום להתבלבל ולעזוב מתחילים את השיחה: "רבנו של עולם, אני מתחיל מעכשו", אין שום צורך לחשב

על אחורה, אני מתחיל מרגע זה, הבה נראה מה עכשו אני יכול לפעל לבקש ולהתפלל.

זו היתה מדה מאד מרוממת אצל אנשי שלומנו, לא דוקא בשיחה אל השם יתברך, תמיד הרגילו עצמם תמיד עם הדבור הזה: "מעכשו!", מה היה מקדם לא יודע, מעכשו!

זה לא סתם מלה בעלמא, גם אצלו יתברך יש התחדשות בכל עת ורגע, האר"י הקדוש אומר, שפרצוף כל העולמות - מראשית עולם האצילות עד נקנת המרכז של עולם העשייה הזה - בכל עת ובכל רגע משתנה הכל, אין לרגע זה שום קשר למה שהיה מקדם!

נחלת לדבר אל הגוף

לרבנו היה תלמיד בשם רבי שמואל איזיק, פעם אמר לו רבנו ז"ל שידבר עם האברים שלו, שיהיה תמיד לעשות את רצון הקדוש ברוך הוא, העינים, האזנים, החטם והפה, ידים ורגלים וכו'. ורבי שמואל איזיק ספר, שהוא כל כך נכנס בדבר הזה, עד שהוא ממש לא יכל להיזי שום אבר בלי דבקות בהקדוש ברוך הוא.

ומהי השפה שהגוף מכין בהשגות אלוקות? דבורים קדושים! שאדם מתפלל הרבה ומבקש מהקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם, אני רוצה לקדש את הגוף שלי, אני רוצה עינים קדושות, אזנים קדושות, חטם קדוש - שלא אהיה בכעס חס ושלום בשום פנים ואופן וכו'.

(אשי ישראל אחרי קדושים תש"פ)

שערי הגן עדן נמצאים כאן בזה העולם

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קדש לסדר חיי שרה כ"ו
מרחשון התשפ"ד, קרית ברסלב ליברטי ניו יורק יצ"ו

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו ויורדפו אל כל
אנשי שלומנו היקרים הגרים בגבאל עיר ברסלב,
עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, והיה עליהם ישרה
שכינתו תמיד.

השביע קורין פרשת חיי שרה, והיא פרשה מלאה עם
למודים חיים לכל יום ויום מימי חיינו, ראש וראשון
הלמוד של התחדשות, המרמז בפסוק: "ויהיו חיי שרה
מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים" וגו', ומסביר
מוהר"ן ז"ל (לקוטי הלכות תפלין הלכה ה' אות ל"ח) שמנח
כאן הסוד של התחדשות, שאפלו כשתגיע למאה
שנה - עדיו אתה כמו בן עשרים שנה וכבן שבע שנים,
בהתחדשות נפלאה בכל יום ויום, עד שכלם שנים
לטובה.

ואחר כך רכישת אברהם אבינו את מערת המכפלה
מעפרון החתי, ששם שערי הגן עדן, וכמבאר בזהר
הקדוש (חיי שרה קכ"א), ללמוד אותנו ששערי הגן עדן
נמצאים כאן בזה העולם, והם סמונים בארץ (לקוטי
מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ו), וצריך לבוא אל הצדיק שיגלה
לנו איפה הם בדיק וידיק אותנו איך להפגש בתוכם,
והעקר על ידי שאדם קונה לעצמו מדת ההתחדשות,
ומתחיל מחדש בכל יום ויום, למצא חיי גן עדן בזה
העולם, ואינו מבזבז עצמו עם העבר כלל.

וזהו ההמשך של הפרשה המדברת ממציאת הזוג,
ששלוש אברהם את אליעזר עבדו למצא זוג הגון ליצחק,
ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו) שבתורה זו
מרמזת כל סוד מציאות זוגו של אדם, על ידי שהוא
בקי בראיו ובקי בשבו, יודע שכל אשר עובר עליו
בחיים הכל רק לקרב אותו אל השם יתברך, ואז בודאי
יזכה למצא זוגו בקלות וגם יזכה לשלום בית אמתי,
כי יודע אשר שערי הגן עדן נמצאים כאן בזה העולם,
והם בתוך הבית שלו, ועל ידי שיחדש עצמו תמיד ולא
יסתפל אחורה כלל, יזכה לחיות חיי עולם הבא בעולם
הזה, ועולמו יראה בחייו.

נמצא שכל דברי הפרשה קשורים זה בזה, ואשרי
האזנה להוציא מכל פרט ופרט ללמוד חיים לעבדא
ולמעשה, עד אשר יארו עיניו לחזות בנעם ה' ולבקור
בהיכלו, ולחיות חיים טובים ומאשרים בזה ובבא לנצח.

(השמטה מה שלא שייך השנה)

יפה שבת סיון תשפ"ד

איך אפשר להנצל ולא להיות מ"החסידים הנפולים?"

לכבוד קדשת הצדיק, קראתי באחד
המכתבים שמוהרא"ש כתב למישהו
על ה"חסידים הנפולים" שצריך להזהר
מהם וכו'. שאלתי היא: איך אפשר להנצל מזה שלא נהיה אנחנו מהחסידים
הנפולים?

תשובה

בעזרת השם יתברך יום א לסדר נח כ"ח תשרי
התשע"ג

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שצריכים מאד מאד
לשמר מחסיד שנפל, שזה מסכן מאד מאד,
עד כדי כך שכתב מוהר"ן ז"ל (לקוטי
הלכות, ראש חדש הלכה ז', אות ג'): אדם
צריך לקבץ בעצמו שיהיה אף שיהיה, אף
על פי כן יהיה חזק בדעתו שלא יהיה נסוג
אחור לגמרי מהשם יתברך, ולא יאש את
עצמו לעולם, ולא יהיה מהחסידים הנפולים,
שהם גרועים ממשומדים רחמנא לצלן וכו',
עין שם. וכן הוא (לקוטי הלכות, שלוחין
הלכה ה', אות י"ז): עקר התגרות והסתת
הפעל דבר שמבקש תואנות ועלילות לשווא
ולפל חס ושלום, לזהמת המדמה, בפרט
אחר הסתלקות הצדיק, שאומר: הרי כבר
אפס תקנה חס ושלום, ועמלק מתגבר, שהוא
בחינת עצם התגברות היצר הרע, שמתעורר
בהתגברות עצום בכל פעם, ועתה מה נעשה
עוד, והפסילים חוזרים לאחוריהם, שזהו
בחינת מה שקורין חסידים נפולים רחמנא
לצלן, שזה גרוע מהכל, כמו ששמעתי מפיו
הקדוש וכו', עין שם.

והנה כדי להנצל מלהיות חסיד שנפל
יש רק עצה אחת, שאומר רבנו ז"ל (לקוטי
מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב): עקר כל הדברים

הן התחלה. כי כל התחלות קשות מחמת
שיצא מהפך אל הפך וכו'. ועל כן בכל פעם
ופעם שנוסע להצדיק, צריך שיראה שיבוא
בכל פעם מחדש. לא כמו שכבר היה אצל
הצדיק, ועכשיו הוא בא פעם שנית, רק כמו
שלא היה מעולם אצל הצדיק, ויהיה אצלו
כמו שבא עכשיו מחדש פעם ראשון. כי
עקר הוא ההתחלה, כי כל התחלות קשות,
נמצא שעקר כח העבודה של כל הימים אינו
אלא ההתחלה, וכפי הכח וההתלהבות של
ההתחלה, כן הולך ומתנהג בעבודתו, כי עקר
היא ההתחלה. על כן צריך להתחיל בכל
פעם מחדש, כי פן ואולי לא יהיה התחלתו
כראוי, ואם פן גם כל עבודתו אינה בשלמות
כראוי, כי הכל מתנהג כפי ההתחלה.

על כן צריך להתחיל בכל פעם מחדש,
ולבוא להצדיק מחדש, בכח ההתלהבות
גדול, והתגברות חדש לעבודת השם יתברך,
כדי שתהיה עבודתו כראוי כפי כח ההתחלה.
וכן בכל פעם ופעם צריך לחשש חששא זו,
פן לא התחיל עדיו כראוי, וצריך להתחיל
ולבוא להצדיק בכל פעם מחדש, עין שם.

רואים מכל זה כשאדם עושה בכל פעם
התחלה חדשה, והוא מכניס בדעתו שעדיין
לא התחיל, הן בהתקרבות אל הצדיק - עכשיו
הוא בא מחדש אל הצדיק, כאלו מעולם לא
היה אצלו וכו', וכמו כן בכל פעם כשבא
להתבודד להקדוש ברוך הוא - הוא מתחיל
מחדש ואומר להקדוש ברוך הוא: רבוננו של
עולם עכשיו אני בא אליך מחדש, ורוצה

טלית אותה צריך?

לחזור בתשובה שלמה וכו' וכו',
וכן בלמוד תורה הקדושה -
שעושה בכל יום ובכל פעם
התחלה חדשה כאלו אף פעם
לא למד, כעין שאמרו חכמינו
הקדושים (רש"י תבא כ"ו ט"ו):
בכל יום יהיה בעיניך חדשים,
כאלו קבלתם היום מהר סיני,
כאלו בו ביום נצטווה, וכן היא
(תנחומא תבא): בכל יום תהא
התורה חביבה עליכם כאלו
היום הזה קבלתם אותה מהר
סיני.

ולכן כשבר ישראל הולך
בדרך זה, אזי הוא אף פעם לא
יפל, כי הנפילה באה מגאות
וישנות, שנדמה לו שהוא כבר
מזמן מקרב אל הצדיק וכו',
ומבין את הצדיק וכו', וכן
הוא כבר רגיל להתבודד וכו',
ומתבודד הרבה וכו', ומה צריך
עוד להתבודד? וכן בלמוד
התורה הקדושה הוא אומר
לעצמו שפך למד ויודע ללמוד
וכו', מזה יכולה להיות נפילה
גדולה מאד, עד שהוא בעצמו
יהיה חסיד שנפל שגרוע
ממשמדם, רחמנא לשזבן, וכבר
אמר רבנו ז"ל (ספר המדות,
אות נפילה סימן ט'): "מי
שנפל מיראתו בידוע שיראתו
לא היתה טהורה".

ולכן רק זו העצה להנצל
מלהיות חסיד שנפל וכו',
שתמיד יעשה התחלה חדשה,
וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות
הר"ו סימן נ"א): אין טוב
להיות זקן, הן חסיד זקן, והן
צדיק זקן, זקן אין טוב, כי צריך
רק להתחדש בכל יום להתחיל
בכל עת מחדש.

ואם ילך באפן הזה הוא אף
פעם לא יפל ממדרגתו, אשרי
השומר את עצמו מפל זה
וזה לעשות בכל יום התחלה
חדשה, שאז אל רב טוב הצפון
יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן
השמים.

פ עם היה איזה בחור שישב
בציון במירוץ ובקש על זיווג,
הוא אמר רק: "רבי שמעון א
טלית, רבי שמעון א טלית..."
כשהוא מתפונן שפך רוצה להיות
עם טלית כמנהג הנשואים... **וכי
טלית אתה צריך? אתה צריך זיווג!**
ולמה לא תבקש בפרטי פרטיית:
רבנו של עולם, אני צריך זיווג -
פלה נאה וחסידה, שתהא אשה
טובה וצדיקה, שתעזור לי להקים
בית נאמן בישראל, על אדני
הקדשה וכו'. צריך לבקש כל מה
שצריך בפרטורטו, להקדים תפלה
על כל פרט ופרט.

רב דברי פרשה זו, הם דברי
אליעזר עבד אברהם, שחזור ומספר
כל הקורות אותו, דברים שבאמת
כבר נכתבו מקדם בתורה. על זה
אמרו חכמינו ז"ל (בראשית רבה ס, ח):
"אמר רב אחא, יפה שיחתו של
עבדי אבות מתורתו של בנים, שהרי
פרשה של אליעזר כפולה בתורה,
והרבה גופי תורה לא נתנו אלא
ברמיזה", התורה מקצרת כל כך
במצוות ודיני התורה, עד שכוללת
על קוצו של יו"ד הררי הלכות, ופה
מאריכה כל כך, **בודאי יש כאן
למוד בשבילנו.**

אחד הדברים שרואים פה זה ענין
התבודדות, **איד שצריך לפרט כל
שיחתו בתפלה והתבודדות שלו,**
אליעזר שופך את שיחו לפני הקדוש
ברוך הוא: רבנו של עולם, אני
יודע מה אעשה איד אתחיל להוציא
את שליחותי אל הפעל, מאיפה? מה
ומי, וכן מפרש שיחתו "הקרה נא
לפני" וכתוב כך הנה מוצא עצמה,
שישב על יד המים ויבתן וכו',
ומפרש הלאה: הנערה שתביא לי
לשותות, ולא רק לי גם תציע לי עבור

הגמלים, שבזה רואים שהיא גומלת
חסדים, וראויה לדבק בזרעו של
אברהם שהוא גומל חסדים.

והנה הגמרא אומרת (תענית ד,
א) שאליעזר שאל שלא כהגן במה
שאמר "והיה הנערה אשר תאמר
אלי", כי אולי היתה יוצאת נערה
שאיתה הגונה, סומא או חגרת?
היה לו לפרש יותר כל שיחתו:
רבנו של עולם, תעזור שהיא לא
תהיה סומא וכו', צריכים לפרש
בשיחתו תפלות על כל פרט ופרט.

הצדיקים מכניסים בנו את הלמוד
הזה של אברהם אבינו: **"שיחתו
של עבדי אבות"**, ההתבודדות,
כשאברהם אבינו הלך למלחמה עם
המלכים, כתוב: "וירק את חניכיו
שלוש מאות ושמונה עשרה",
בפשטות הינו שפך וכן אנשים
מקברים הלכו עמו, אבל חכמינו
הקדושים אומרים שהכונה היא
שלקח עמו את אליעזר, שמנינו
בגימטריא כמנין שלוש מאות
ושמונה עשרה, שזה במספר שי"ח
- כח השיחה, את היפה שיחתו
של עבדי אבות, זה הכח שלמד
אותו אברהם אבינו - **כח התפלה
וההתבודדות, וזה הכח שמוריש
לנו.**

ופה באמת רואים איד פרשה
שלמה מתפרשת על שהיה מפרש
שיחתו על כל ענין ופרט, מענין
הישועה שהיה צריך אליה, מציאת
הזיווג ליצחק אבינו, זהו שנאמר
לבסוף: "והאיש משתאה לה",
ורש"י מפרש "משתומם", כי **כל
כך השתומם כשראה עיו בעין איד
שכל דבר שבקש קבל.**

כשהתקרבותי למוהרא"ש היה
לי חבר שהוא קרב אותי, וזכורני

שספר לי אז איד שפך זה כמה
שנים שהוא מתבודד ומבקש כל
כך הרבה על ענין הזיווג, ובהתחלה
רחמתי עליו מאוד, איד שבודאי כל
כך מתקשה בענין זיווג, עד שצריך
לבקש כל כך הרבה, ומי יודע כמה
אכזבות כבר סבל בענינו. והנה יום
אחד הוא מגיע לישיבה ובשורה בפיו
שנעשה חתן, שמחתי אתו מאוד,
ואז הרשיתי לעצמי לשאל אותו,
אמר נא לי כמה פעמים הציעו לך
שדוך ולא יצא לפעל? הייתי בטוח
לפי דבריו שבודאי הציעו לו כבר
כמה וכמה שדוכים וכו'. ואז ענה
ואמר לי בפשיטות: זוהי ההצעה
הראשונה שהגיעה לידי, ואף פעם
לא הצרכתי להפנס לשום שדוך
וכו'. והשתוממתי מאד. ואז הוסיף
ואמר לי: אכן, כך בקשתי בתפילתי
על הדבר הזה, שלא אצטרך לבא
לידי פגישות יתרות וכו', רק השדוך
שלי הוא יהיה השדוך שביבא לידי
גמר.

**אז ראיתי בפעם הראשונה
דגמא לכהה של תפלה, איד אדם
יכול לפעל בתפלתו את דברי
ישועתו לפרטי פרטים, ואז קבלתי
הלמוד הזה שיש ענין "שיחתו של
עבדי אבות", ענין של תפלה בפרטי
פרטיות, לבקש מהקדוש ברוך הוא
על הכל, בלי קמצנות, כענין הנאמר
בפרשה הבאה, "ויעתר יצחק אל
ה'", ויעתר זה גם לשון של תפלה
וגם לשון של עשירות - ששפכו
תפלות בעשר, זהו הלמוד לאדם,
תשפך תפלות להקדוש ברוך הוא
על כל דבר, אל תהיה קמצן, תבקש
על הכל, שזנכה ל"יפה שיחתו של
עבדי אבות", להיות מקרבים אל
הצדיקים שמלמדים אותנו את
עבודת השיחה היפה אל השם
יתברך.**

הגביר שהתעלה

עת "קבלת קהל" אצל הרב הקדוש רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע היה בעצומו, יהודים רבים נכנסים אל הקדש פנימה ושופכים מר לבם לפני הצדיק, ויוצאים כשאבן גדולה נגלה זה עתה מעל צנאדם.

תור ארוך השתרך מעבר לדלת, רבים הם החפצים לחלות פני צדיק הדור, והנה מתקרב

איזה גביר ודוחף עצמו כדי להכנס ראשונה, וכדרכם של הגבירים נהג בעזות גדולה, ומן הסתם גם שחד את הגבאי עם מטבע הגונה.... והנה הוא כבר עומד לפני הצדיק, אבל הרב הקדוש רבי מאיר זי"ע לא פנה אליו כלל, ולא נתן לו שלום, אלא סבב פניו לצד אחד, והתחיל לצעק אל הגבאי: "לייבל, לייבל, בא מהר הנה..."

כשבא הגבאי, ענה ואמר לו הרבי: "הנה אספר לך ספור; הנה יודע ש'מאיר'ל" (כך היתה דרכו לכנות את עצמו, כידוע) אוהב להיות בכל מקום, ולחפש ולבקש איפה יכולים לעשות טובה ליהודי, והייתי באיזה מקום, וראיתי שיש גזר דין קשה על איזה גביר שהיה חולה מאד ונוטה למות, וישאיר אלקמה עם שמונה יתומים, והנה יודע שמאיר'ל אינו מניח גזר דין כזה לצאת מהכח אל הפעל, והתעקשתי והפצרתי הרבה בתפלה לבטל את הגזירה הזאת, אבל אמרו בבית דין של מעלה, שהוא קמצן גדול מאד, ומגרש עניים מפתח ביתו בבושות ובבזיונות, ולכן נגזר עליו כך, אבל מאיר'ל נסה עם כל זאת לבטל את הגזירה, והבטחתי

לבית דין של מעלה, שבדאי מהיום והלאה ישנה העשיר את דרכו, ויתן צדקה ביד רחבה, ופעלתי בשבילו רפואה, ונעשה בריא כמקדם..."

המשיך הרבי בדבריו: "אבל תכף ומיד כשהברי חזר לדרכו הרעה, ולא היה מקבל פני העניים כלל, ואז נגזרה עליו עוד פעם גזרת מות, רחמנא לצלן, ונעשה חולה מסכן מאד, ועוד פעם נסיתי בעקשנות גדולה לבטל את הגזירה, ואמרתי שיתנו לו עוד נסיון אחד, הינו שישלחו לו איזה עני, ואם יפתח ידו לו בכבוד גדול - תבטל הגזירה, והסכימו על זה, והבריא הגביר, והנה בא איזה עני לפתח ביתו, ופתאום נכנס הגביר לתוך פנים ורגזנות גדולה, והוציא כל חמתו על העני הזה, ובעט בו וגרשו בחרפות ובבזיונות גדולים."

סים הרב הקדוש רבי מאיר זי"ע: "נו, לייבל, עתה אשאל אותך, האם לאיש כזה אתן שלום?!"

כשמוע הגביר הנ"ל כל זאת, נתעלה ונפל חלשות, כי זה הגביר בעת חליו האחרון, כשדנו אותו בבית דין של מעלה, שמע את שם הרב הקדוש רבי מאיר זי"ע, ואיך שפטר אותו מן הדיון, ולכן נתישב בדעתו שישע אליו לראותו, וביתנים שמע אצלו את כל הספור, ואיך שמקצנותו ואכזריותו גרמה לו כל זה, ולכן נתעלה.

אחר שבקשי עוררו אותו, הבטיח להרב הקדוש רבי מאיר זי"ע, שמהיום והלאה יהיה מאד במצות צדקה, ולא ישיב פני אף עני ריקם. וכו' עשה, וקבל על עצמו תשובה אמיתית.

הלחח הנלמד: כמה צריכין להזהר בכבוד עניים, ולא להשיב פני שום עני ריקם, וגם רואים מעלת הצדיקים הקדושים, שלא נחים לרגע עד שפועלים בשביל נשמה מישראל המתקה וישועה שלמה.

(עפי"י שיחות מוהרא"ש, חלק ט"ו, אות יצדקה)

לא ביום אחד

ואברהם זקן בא בימים (בראשית כד א)

אני מתחיל לעשות כפי הגיל והכוח שלי

דרך היצר הרע לדחות את האדם לזמן ולגלגל אחר, כשהוא צעיר ואומר לו שיש לו זמן לעסוק בתקון נשמתו כשהיה יותר מבגר, וכשהוא יותר מבגר הוא מחליש את דעתו עם מחשבות של הכל כאלו כבר פספס את הגיל והזמן שיכול להתקרב אל השם יתברך, אבל כשאדם יודע שכל שנותיו שוים לטובה, ולא משנה באיזה גיל אני נמצא בו, אני מתחיל מרגע זה להתקרב אל השם יתברך, ולעשות כל מה שאני יכול כפי הגיל והכוח שלי, אזי זוכה לברכה מיוחדת ולסייעתא דשמיא עצומה לנצל כל יום ויום בדבקות הבורא יתברך שמו.

עם כל הימים

אין להתבלבל כלל מהעבר, כי כשזוכים להגיע לזה, אזי ממילא יש תקון גמור לכל הימים והשנים שעברו לו עד עכשו, כי זה כח התשובה, שחזור ומחיה כל הימים ושנים שעברו אצלו בחשך, וחזור וממלא אותם עם אור וזיו וחיות ודבקות השם יתברך, עד שיתקנים אצלו (בראשית כד א) ואברהם זקן בא בימים, ואיתא בזהר הקדוש (חיי שרה קכט ע"א) שבא בשלמות עם כל הימים שלו.

כל ימי חיי

כי גם אברהם אבינו לא התקרב אל השם יתברך ביום אחד, אלא מתוך עבודות של כל ימי חיו, וכדאיתא שם בזהר בפרוש: לא אתקרב אברהם ביום אחד או בזמן אחד, אלא עובדי קריבו ליה בכל יומיו מדרגא לדרגא עד דאסתלק בדרגות עד הנה סב [לא התקרב אברהם אבינו ביום אחד או בזמן אחד, אלא מעשיו קריבו אותו בכל יום עד שזכה להגיע אל שלמות מדרגותיו כשהיה זקן], נמצא שזו עבודה של כל החיים.

(מכתב מורנו שליט"א מיום ששי חיי שרה התשפ"ב)

אחי חזק!

077.2233.223

שיחות נפלאות מאת מורינו הר"ר יצחק לעזר שליט"א

845.510.6314 בורה

כעת יולד את ההכאנות

אהאיר!

קבלו עד לדלת ביתכם, כמות עלוני "בהיכלו" להפצה

לאור הרחבת מערך ההדפסה וההפצה

האירו את סביבתכם!

053-2259191 להצטרפות:

לקבלת הגיליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

לציין בהערה:
עבור גיליון בהיכלו

בנדרים פלוס:
קופת ידידי עיר ברסלב

בנק מרכזתיל, סניף: 725
מספר חשבון: 26437

בהעברה בנקאית:
ע"ש ידידי עיר ברסלב

להשתתפות בזכות הגדולה
בהדפסת והפצת הגיליון